Lietas Nr. C33360714
Lietas arhīva Nr. C-0621-16/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 29.aprīlī

Rīgas rajona tiesa:
tiesnese Elita Stivriņa,
ar sekretāri Montu Murašku,
piedaloties prasītājas /pers. A/ pārstāvim /pers. B/,
atbildētājas AS "SEB banka" pārstāvim /pers. C/,
atbildētāja /pers. D/ pārstāvim /pers. E/,
trešajai personai /pers. F/,
trešās personas Latvijas Republikas Tieslietu ministrijas pārstāvei /pers. G/,
atklātā tiesas sēdē 2016.gada 18.aprīlī izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret AS "SEB banka" un /pers. D/ par ķīlas līguma atzīšanu par spēkā neesošu, aizlieguma atzīmes un hipotēkas dzēšanu ar trešajām personām /pers. F/, Latvijas Republikas Tieslietu ministriju, /pers. H/ un AS "Swedbanka".

Aprakstošā daļa

[1] 2014.gada 4.maijā Rīgas rajona tiesā saņemts prasītājas /pers. A/ prasības pieteikums pret AS "SEB banka" un /pers. D/ par ķīlas līguma atzīšanu par spēkā neesošu, aizlieguma atzīmes un hipotēkas dzēšanu ar trešajām personām /pers. F/, Latvijas Republikas Tieslietu ministriju, /pers. H/ un AS "Swedbanka".

[1.1] Prasības pieteikumā norāda, ka ar Augstākās tiesas 1998.gada 9.decembra spriedumu no prasītājas laulātā /pers. F/ par labu /pers. H/ tika piedzīts parāds Ls 24 150. Prasītāja nebija lietas dalībnieks. Tika izdots izpildu raksts un ievesta izpildu lieta. 1999.gada 22.aprīlī tiesu izpildītājs Valsts amatpersona aprakstīja prasītājai piederošo īpašumu /adrese/ pagastā, Rīgas rajonā.

Prasītāja cēla prasību par mantas izslēgšanu no aprakstes akta pret /pers. F/ un /pers. H/. Ar tiesneša lēmumu ir apturēta izpildu lietvedība.

Neskatoties uz apturēto izpildu lietvedību tiesu izpildītājs Valsts amatpersona 1999.gada 28.jūnijā pieņēma /pers. H/ iesniegumu par mantas paturēšanu parāda dzēšanai par izsoles sākumcenu. 2001.gada 20.septembrī tiesu izpildītājs G.Hmeļevskis iesniedza Rīgas rajona tiesā pieteikumu par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda. Ar 2001.gada 25.septembra Rīgas rajona tiesas lēmumu nekustamais īpašums nostiprināts uz /pers. H/ vārda.

2001.gada 17.oktobrī prasītāja cēla prasību par mantas izslēgšanu no aprakstes akta.

2001.gada 14. un 15.novembrī /pers. H/ nekustamo īpašumu pārdeva /pers. D/.

2002.gada 20.maijā ar Rīgas apgabaltiesas lēmumu tika atcelts Rīgas rajona tiesas 2001.gada 25.septembra lēmums, ar kuru īpašuma tiesības bija nostiprinātas uz /pers. H/ vārda.

2003.gada 13.maijā Rīgas apgabaltiesa izskatīja tiesu izpildītāja G.Hmeļevska pieteikumu par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz piedzinēja vārda. Pieteikums tika noraidīts.

[1.2] Prasītāja norāda, ka 2005.gada 10.janvārī /pers. D/ ar akciju sabiedrību SEB "Unibanka" noslēdza Ķīlas (hipotēkas) līgumu. 2005.gada 25.janvārī Ķīlas tiesības atzīme ierakstīta zemesgrāmatas nodalījumā. Ķīlas līgums tika noslēgts laikā, kad pastāvēja neatcelts Rīgas rajona tiesas 1999.gada 25.jūnija lēmums par izpildu lietvedības un mantas pārdošanas apturēšanu, kā arī laikā, kad ar Rīgas apgabaltiesas 2002.gada 20.maija lēmumu atcelts Rīgas rajona tiesas 2001.gada 25.septembra lēmums. Ķīlas līguma noslēgšanas laikā bija stājies spēkā Rīgas apgabaltiesas /datums/lēmumus, ar kuru tiesu izpildītāja darbības, pārdodot prasītājs īpašumu, atzītas par prettiesiskām un norisinājās tiesvedība par prasītājs īpašuma tiesību atjaunošanu.

Ar Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2005.gada 14.septembra spriedumu tiesa atzina par spēkā neesošiem no to noslēgšanas brīža 2001.gada 14.novembra un 15.novembra noslēgtos pirkuma līgumus starp pārdevēju /pers. H/ un /pers. D/ un atzina /pers. A/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/ pagastā, Rīgas rajonā. Ar Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 19.aprīļa spriedumu Augstākās tiesas Civillietu tiesas Palātas 2005.gada 14.decembra spriedums ir atstāts negrozīts.

[1.3] Prasītāja norāda, ka viņa nekad nav savu mantu nekustamo īpašumu /adrese A/ pagastā, Rīgas rajonā, ieķīlājusi AS "SEB Latvijas Unibanka" un par šādu ķīlas nodibinājumu nekad nav lēmusi tiesa. Augstākā tiesa spriedumā ir noteikusi, ka ir atjaunojams iepriekšējais stāvoklis, kāds pastāvēja pirms prasītājas īpašuma tiesību aizskāruma un apstrīdētos darījumus atzinusi par spēkā neesošiem no to noslēgšanas brīža.

Uzskata, ka /pers. D/ īpašums /adrese/, Rīgas rajonā, nekad nav piederējis. /pers.D/ ir rīkojies ar prasītājs īpašumu kā nepašnieks, kas rada pamatu Ķīlas (hipotēkas) līguma atzīšanai par spēkā neesošu un ķīlas atzīmes dzēšanai.

Prasītājai ir atjaunots īpašuma tiesību stāvoklis, kāds pastāvēja 2001.gada 14. un 15.novembrī. Šajā laikā nekādi ieķīlājumi vai hipotēku nostiprinājumi par labu AS "SEB Unibanka" nepastāvēja.

Norāda, ka AS "SEB Latvijas Unibanka" bija cēlusi prasību pret /pers. D/ un SIA "Apollo Plus" par aizdevuma atmaksu Ls 95 540,28 apmērā, lūdzot vērst piedziņu uz prasītājai piederošo nekustamo īpašumu. AS "SEB banka" nav ievērojusi, ka ķīlas priekšmets ir attiesāts un nav ievērojusi, ka /pers.D/ īpašumu ir ieķīlājis prāvas laikā, būdams nepašnieks un starp banku un prasītāju nekad nav pastāvējušas ķīlas tiesību nodibinošas attiecības.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2007.gada 5.marta un Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2009.gada 12.februāra un 2010.gada 16.jūnija spriedumiem prasība tika apmierināta pilnā apmērā, nosakot, ka piedziņa vēršama pret prasītājai piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/ novadā.

Uzskata, ka /pers. D/ mērķis ir bijis ieķīlāt svešu mantu, iegūt kredīta līdzekļus un pēc tam nenorēķināties. Šāda rīcība ir pretrunā Civillikuma 1415.pantam.

Tagad ir noticis nekustamā īpašuma attiesājums un prasītājai nav pienākums atbildēt par svešas personas parādiem. Ķīlas līgums ir

atzīstams par spēkā neesošu, bet hipotēkas ieraksts zemesgrāmatas nodalījumā dzēšams.

/pers. H/ zinot, ka prasītāja 2001.gada 17.oktobrī ir cēlusi prasību, šī gada 14. un 15.novembrī nekustamo īpašumu pārdeva /pers. D/. Savukārt /pers.D/ būdams īpašuma prasības dalībnieks kā atbildētājs, laikā, kad lietas izskatīšana jau bija nodota apelācijas instancei, ar 2005.gada 10.janvāra Ķīlas (hipotēkas) līgumu strīdus nekustamo īpašumu ieķīlāja.

Uzskata, ka AS "SEB banka" zināja par to, ka ķīlas priekšmets pakļauts aktīvam īpašuma tiesību strīdam tiesā, jo AS "Hansabanka" bija īpašuma prāvas dalībniece un /pers.D/ veica pārkreditāciju no AS "Hansbanka" uz AS "SEB banka" prāvas laikā.

Pamatojoties uz Civillikuma 927., 1055., 1304., 1306., 1401., 1402., 1415., 1594.pantu, Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības Konvencijas 6.punktā 1.apakšpunktu, 13. un 17.punktu, Cilvēku tiesību un pamatbrīvību aizsardzības Konvencijas Pirmā protokola 1.punktu, lūdz tiesu atzīt par spēkā neesošu /pers. D/ un akciju sabiedrības SEB Unibanka 2005.gada 10.janvāra Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr.SI05009/1 par nekustamā īpašuma /adrese B/ ieķīlājumu par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža; dzēst Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļas Garkalnes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/II.daļas 2.iedaļas aizlieguma atzīmes ierakstu Nr.6.1.; dzēst Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļas Garkalnes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/IV.daļas 1., 2.iedaļas ierakstu Nr. 3.1. ar kuru nostiprināta hipotēka par labu akciju sabiedrībai "Latvijas Unibanka" Ls 91 364,52 apmērā.

[2] 2014.gada 4.augustā tiesā saņemti atbildētājas AS "SEB banka" paskaidrojumi, kuros norāda, ka prasību neatzīst. Paskaidro, ka 2005.gada 10.janvārī starp banku un /pers. D/ ir noslēgts Kredīta līgums par kredīta 130 000 *euro* izsniegšanu. Saskaņā ar 2005.gada 10.janvāra Ķīlas (hipotēkas) līgumu saistības, kas izriet no Kredīta līguma, tika nodrošinātas ar hipotēku uz /pers. D/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese B/.

Par neklustamā īpašnieku ir atzīstams tikai tas, kas par tādu ir ierakstīts zemesgrāmatā. Saskaņā ar Zemesgrāmatas likuma 1.pantu, zemesgrāmatās ieraksta nekustamus īpašumus un nostiprina ar tiem saistītās tiesības. Zemesgrāmatas ir visiem pieejamas, un to ierakstiem ir publiska ticamība. Publiskas ticamības princips ir vērsts uz trešo personu, par kādu konkrētajā gadījumā ir uzskatāma arī atbildētāja.

No zemesgrāmatas ieraksta ir redzams, ka hipotēka par labu bankai ir nostiprināta 2005.gada 25.janvārī un atbilstoši ierakstam īpašums pieder /pers. D/. Minētais īpašums jau iepriekš bija ieķīlāts kredīta nodrošinājumam par labu AS "Hansabanka", tad atbildētājai nevarēja būt šaubu, ka /pers.D/, ir tiesīgs ieķīlāt nekustamo īpašumu.

2005.gada 25.janvārī ierakstot par labu atbildētājai hipotēku, nekādi lietu tiesiskie apgrūtinājumi vai citādi aprobežojumi nepastāvēja, kas aizliegtu /pers. D/ brīvi rīkoties ar nekustamo īpašumu kā labticīgam ieguvējam. Hipotēkas ieraksts izdarīts ķīlas tiesības nodibināšanas laikā un atbilstošā kārtībā.

No Civillikuma 1378.panta izriet, ka hipotēka kā lietu tiesība ir absolūta un parādnieka izdarīts nekustamā īpašuma atsavinājums trešajai personai negroza hipotēkas kreditora tiesības uz atsavināto nekustamo īpašumu.

Tā kā ar hipotēku nodrošinātā saistība nav izpildīta, bankai nav šķēršļu vērst piedziņu uz /pers. A/ piederošo nekustamo īpašumu.

[3] Prasītājas pārstāvis tiesas sēdē prasību uzturēja pilnā apmērā. Norādīja, ka prasītāja bija cēlusi prasību par savu īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu un attiecīgi šīs lietas dalībnieks bija sākotnējais pārdevējs /pers. H/, gan pircējs /pers. D/, gan arī AS "Swedbank", kas tajā brīdī bija hipotekārais kreditors. Minētais īpašums sākotnēji tika ieķīlāts AS "Swedbank", toreiz "Hansabanka". Strīdus ķīlas līgumu atbildētājs /pers.D/ noslēdza pēc tam, kad jau bija taisīts pirmās instances tiesas spriedums, ar kuru tiks atzīts /pers. A/ īpašuma tiesības uz konkrēto īpašumu.

Vērš uzmanību uz Civillikuma 1055.pantu, kas noteic par lietas atsavināšanu prāvas laikā, katrs atbildētājs atbild tāpat, kā ļaunticīgs valdītājs. Šajā gadījumā, varbūt nav notikusi tiešā veidā atsavināšana, bet ir ticis noslēgts darījums, kas rada pamatu eventuālai atsavināšanai nākotnē, proti, prāvas laikā atbildētājs /pers. D/, neraugoties uz to, ka pastāvēja tiesvedība, par viņa īpašuma tiesībām uz nekustamo īpašumu, tomēr, šo nekustamo īpašumu ieķīlāja par labu AS "SEB bankai". Uzskata, ka ieķīlāšana tika veikta, lai iegūtu papildus līdzekļus, neskatoties uz to, ka uzsāktajā tiesvedībā gala spriedums varētu būt nelabvēlīgs atbildētājam. Atbildētājs rīkojās savtīgās interesēs, noslēdzot ķīlas līgumu ar AS "SEB banka", lai saņemtu aizdevumu, pretī dodot kā ķīlu īpašumu, kuru viņš jau tajā brīdī apzinājās, ka tas tiks viņam attiesāts. Uzskata, ka /pers. D/, slēdzot konkrēto līgumu, ir rīkojies ļaunprātīgi.

/pers. D/ atbildīgā persona bija tā laika /Nosaukums E/ ministrijas bijušais darbinieks, tiesu izpildītājs Valsts amatpersona, kurš klaji ignorēja likumā noteikto kārtību, tomēr pieļāva to, ka šis nekustamais īpašums tiek nostiprināts uz /pers. H/ vārda. Tiesu izpildītāja prettiesiskā rīcība konstatēta tiesu nolēmumiem, kas ir stājušies likumīgā spēkā.

Atbildību nes arī tiesnesis, kas arī ir sistēmai piederīga persona, spriedumu vai lēmumu tā ir taisījusi nevis savā vārdā, bet Latvijas Republikas vārdā. Šobrīd ir runa par 2001.gada 25.septembra Rīgas rajona tiesas lēmumu, uz kura pamata zemesgrāmatā nostiprinātas /pers. H/ īpašuma tiesības. Iespējamā valsts pārvaldes iestāde Latvijas Republikas vārdā būtu Tieslietu ministrija, kas tiešā veidā atbildētu par tiesnešu pieļautajām kļūdām. Prettiesiski un ļaunā nolūkā ir rīkojusies AS "Hansabanka", tas arī būtu fiksējams spriedumā, kas liecina par to, ka konkrētajā gadījumā AS "Hansabanka" ir rīkojusies prettiesiski. Situācija ir analoģiska ar situāciju kādā tā ir bijusi /pers. D/, proti, prāvas laikā neraugoties uz to, ka AS "Hansabanka" ir zināms par šo konkrēto tiesvedību, kuras ietvaros tiek apstrīdētas gan /pers. H/, gan /pers. D/ tiesības uz nekustamo īpašumu, kā arī tiek lūgts atbrīvot no iespējamās piedziņas, pamatojoties uz AS "Hansabanka" hipotēku. AS "Hansabanka" iesasitās darījumā – tiek noslēgta trīspusēja vienošanās par to liecina lietā esošais kredīta līgums, kas ir noslēgts starp atbildētāju /pers. D/ un atbildētāju AS "SEB banka". Minētais līgums paredz, ka līguma priekšmets ir aizdevuma piešķiršana, aizdevuma pamatsumma 130 000 *euro*. Aizdevuma izmantošanas mērķis, kredīta līguma 2.1 punktā ir pārkreditācija no AS "Hansabanka" un 2.3. puntkā ir noteikta aizdevuma izsniegšanas nosacījumi, aizdevums tiek izsniegts pa daļām līgumā 3.2 punktā noteiktajos termiņos, ja aizņēmējs ir izpildījis tālāk noteiktos pienākumus. Pirmā izmaksa 36 000 *euro* tiek veikta saskaņā ar noslēgto vienošanos starp Unibanku, aizņēmēju un AS "Hansabanka" izmaksas kārtību. Tiek noslēgts trīspusējs darījums starp AS "Hansabanka", atbildētāju /pers. D/ un atbildētāju AS "SEB banka", lietā nepastāv šaubas, ka AS "Hansabanka" un /pers. D/ tobrīd ir aktīvā tiesvedības procesā, kurā tiek apstrīdes īpašuma tiesības un hipotēkas tiesības. Uzskata, ka prasītāja ir pierādījusi, to ka ir noticis ļaunprātīgs tiesību aizskārums, ieķīlājot konkrēto nekustamo īpašumu. Kredītlīgums un hipotēkas līgums tika noslēgts kopā ar trīspusējo vienošanos. Pirms banka izsniedz kredītu, viņa eventuāli pārbauda aizņēmēja spējas atmaksāt, bankai ir jāizvērtē iespējamo nodrošinājumu, kas tiek piedāvāts kā ķīla.

[4] Atbildētājas AS "SEB banka" pārstāvis prasību neatzina. Paskaidroja, ka ierodoties bankā /pers. D/, banka izvērtēja spēju apkalpot šīs kredītsaistības, izvērtējot ķīlu publiskajā ticamības reģistrā – zemesgrāmatā. Banka piešķira kredītu un pieņēma ķīlā šo īpašumu, nevienā brīdī bankai nebija šaubu, ka varētu būt kaut kāda prāva attiecībā par īpašuma tiesībām. Bankai nebija šaubu, ka /pers.D/ kā īpašnieks rīkojas ar šo īpašumu. Attiecībā par parādu, tiesa to ir konstatējusi tiesas spriedumā. Pārstāvis paļaujas uz tā laika darbinieku veikto izpēti, saistībā ar /pers. D/ materiālo stāvokli un tā brīža ekonomisko stāvokli. Kredīts varētu tikt atdots, tas netiek apšaubīts, bet netika līgumā atrunāts par nekustamā īpašuma pārdošanu. Neapšauba bankas pieņemto lēmumu, par /pers. D/ spēju pildīt kredītsasitības. Saistību nepildīšana ir apstriprināta tiesā ar spriedumu. Nespēja pildīt saistības iestājās 2006.gada 4.septembrī, kad tika celta prasība. Bankas rīcībā nebija informācijas, ka bija prāva par īpašuma tiesībām.

[5] Atbildētāja/pers. D/ pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina. Paskaidroja, ka pievienojas AS "SEB bankas" viedoklim, ka /pers. D/, ieķīlājot nekustamo īpašumu rīkojās kā īpašnieks. Viņa tiesības bija reģistrētas zemesgrāmatā un kā to paredz Civillikuma 994.panta pirmā daļa par nekustamā īpašuma īpašnieku ir atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatā. /pers. D/ īpašuma tiesības ir nostiprinātas zemesgrāmatā. /pers. D/ nebija nekādu tiesisku apgrūtinājumu rīkoties ar savu īpašumu. Pirmās instances tiesas spriedums nebija stājies spēkā, līdz ar to /pers. D/ bija joprojām tās

pašas īpašuma tiesības, ko viņš ieguva 2001.gada 14.novembrī un sākot no 2001.gada 21.novembra tās tika nostiprinātas zemesgrāmatā. Tas ka /pers.D/ savas īpašuma tiesības bija ieguvis likumīgā ceļā, viņš ir atzīstams par labticīgu ieguvēju ir konstatēts Senāta spriedumā. /pers. D/ rīcībā nekādu ļaunprātīgumu neredz. /pers.D/ neko neatsavināja prāvas laikā. /pers.D/ nebija iedzīvojies uz šī īpašuma rēķina, tā bija pārkreditācija un tika noslēgts pārkreditācijas līgums. Tika noslēgts trīspusējs līgums. /pers.D/ varēja izpildīt saistības ar AS "SEB banka" , viņam tajā laikā bija pieteikoši līdzekļu, lai šīs saistības izpildītu. /pers.D/ ar parakstu apstiprināja, ka nekustamais īpašums uz aizdevuma izsniegšanas brīdi nav apķīlāts un nav ar apgrūtinājumiem. Prasība ir nepamatota un ir noraidāma.

[6] Trešā persona /pers. F/ norādīja, ka prasība ir pamatota. Īpašums prasītājai bija atņemts bez tiesiska pamata. Trešā persona (/pers. F/) noslēdza ķīlas līgumu par īpašuma ieķīlāšanu uz pilnvaras pamata. Strīdus īpašumu ieķīlāja /pers. H/ par labu. Ar tiesas spriedumu tika noteikts, ka ķīlas līgums ir aizdevuma līgums. Tiesu izpildītājs veica piedziņu uz /vārds/īpašumu. Trešā persona (/pers. F/) noslēdzu ķīlas līgumu uz pilnvaras pamata, pilnvaras devēja bija prasītāja un ķīlas līgumā tika noteikts, ka /pers. H/ ķīlas devējam aizdod naudu, tas ir nevis /pers. F/. Tālāk notika vienošanas ar tiesu izpildītāju un /pers. H/ un tika vērts piedziņa pret prasītājas īpašumu. Ar tiesas spriedumu tika noteikts, ka ķīlas līgums ir aizdevuama līgums un aizdevums tika izsniegts /pers. F/. Šāds aizdevuma līgums nemaz nepastāv, pastāv ķīlas līgums. Starp šiem līgumiem ir liela starpība. Ar Rīgas rajona tiesas lēmumu, prasītājas īpašums nonāca /pers. H/ rokās. Ar Rīgas rajona tiesas lēmumu tika apstiprināta izsole. Izsoli organizēja tiesu izpildītājs Valsts amatpersona. Rīgas apgabaltiesa nolēma, ka piedziņa ir vērsta pret personas nekustamo īpašumu, kura nav minēta izpildu dokumentā. Nolēma pasludināt izsoli, ar kuru /pers. H/ ieguva īpašuma tiesības, par spēkā neesošu.

[7] Trešās personas Latvijas Republikas Tieslietu ministrijas pārstāve tiesas sēdē uzturēja rakstiski sniegto viedokli. Paskaidroja, ka prasība nav pamatota. Pievienojās prasītājas pārstāvja viedoklim, ka /pers.D/ veica kaut kādus darījumus ar nekustamo īpašumu, kas nebija tikai pārkreditācija. Ir saskatāmas Civillikuma 1.panta pārkāpums, /pers.D/nav rīkojies godprātīgi zinot to, ka notiek tiesvedība ar viņa īpašuma tiesībām, to ka viņš ir palielinājis savas kredītsaistības attiecībā uz nekustamo īpāsumu. Pati prasītāja nav izmantojusi savas tiesības par prasības nodrošinājumu, ierakstot aizlieguma atzīmi zemesgrāmatā, kas informētu AS "SEB banku". Ņemot vērā, pierādījumus, kas iesniegti tiesā , uzskatam, ka nav pierādīts ķīlas ņēmēja nelabticība, jo nav skaidri un konkrēti secināms, ka AS "SEB bankai" būtu zināms, ka ķīlas tiesība ir aprobežota.

[8] Trešā persona AS "Swedbanka" pārstāvis un /pers. H/ uz tiesas sēdi nav ieradušies. Par tiesas sēdi paziņots Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā nosūtot pavēsti /pers. H/ uz deklarēto dzīves vietu, bet AS "Swedbank" uz juridisko adresi.

Civilprocesa likuma 56.panta piektajā daļā noteikts, ka tiesas dokumentus fiziskai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, - pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Savukārt Civilprocesa likuma 56.[1]panta otrā daļa nosaka, ka tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, deklarācijā norādīto papildu adresi, fiziskās personas norādīto adresi saziņai ar tiesu vai juridiskās personas juridisko adresi un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu.

Tiesa atzīst, ka ir uzskatāms, ka par tiesvedību pusēm ir paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56. un 56.[1]pantā noteiktajam. AS "Swedbank" savos paskaidrojumos lūdza skatīt lietu bez viņu pārstāvja klātbūtnes.

Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies, kāds no lietas dalībniekiem, tiesa uzsāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 209. vai 210. pantu nav pamats to atlikt.

Ņemot vērā, ka trešajām personām par tiesas sēdi paziņots likumā noteiktajā kārtībā, tiesa atzīst par iespējamu skatīt lietu bez /pers. H/ un AS "Swedbank" klātbūtnes.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies pušu paskaidrojumus, trešo peronu viedokļus, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarībā, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ bija nekustamā īpašuma /adrese C/, īpašniece līdz 2001.gada 25.septembrim, kad ar Rīgas rajona tiesas lēmumu īpašuma tiesības pārgāja /pers. H/ (lietas 123.lapa).

Savukārt /pers. H/īpašuma tiesības izbeigušās, pamatojoties uz 2001.gada 14.novembra u n 2001.gada 15.novembra pirkuma līgumiem, kad īpašuma tiesības ieguva /pers. D/ (lietas 123.lapa).

/pers. A/ ir atguvusi savas īpašuma tiesības uz strīdus nekustamo īpašumu, pamatojoties uz 2005.gada 14.decembra Latvijas Republikas Augstākas tiesas Civillietu tiesu palātas spriedumu. Ieraksts par prasītājas īpašuma tiesībām izdarīts 2006.gada 13.jūnijā.

[10] Lietā nav strīda par sekojošiem apstākļiem:

- Ar Augstākās tiesas 1998.gada 9.decembra spriedumu no prasītājas laulātā /pers. F/ par labu /pers. H/ tika piedzīts parāds Ls 24 150. 1999.gada 22.aprīlī tiesu izpildītājs Valsts amatpersona aprakstīja prasītājai piederošo īpašumu /adrese/ pagastā, Rīgas rajonā. Prasītāja cēla prasību par mantas izslēgšanu no aprakstes akta pret /pers. F/ un /pers. H/. Ar tiesneša lēmumu tika apturēta izpildu lietvedība.
- Neskatoties uz apturēto izpildu lietvedību tiesu izpildītājs Valsts amatpersona 1999.gada 28.jūnijā pieņēma /pers. H/ iesniegumu par mantas paturēšanu parāda dzēšanai par izsoles sākumcenu. 2001.gada 20.septembrī tiesu izpildītājs iesniedza Rīgas rajona tiesā pieteikumu par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda. Ar 2001.gada 25.septembra Rīgas rajona tiesas lēmumu nekustamais īpašums nostiprināts uz /pers. H/ vārda.
- 2001.gada 17.oktobrī prasītāja cēla prasību par mantas izslēgšanu no aprakstes akta.
- 2001.gada 14. un 2001.gada 15.novembrī /pers. H/ nekustamo īpašumu pārdeva /pers. D/.
- 2002.gada 20.maijā ar Rīgas apgabaltiesas lēmumu tika atcelts Rīgas rajona tiesas 2001.gada 25.septembra lēmums, ar kuru īpašuma tiesības bija nostiprinātas uz /pers. H/ vārda.
- 2003.gada 13.maijā Rīgas apgabaltiesa izskatīja tiesu izpildītāja G.Hmeļevska pieteikumu par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz piedzinēja vārda un pieteikumu noraidīja.

Tiesa konstatē, ka 2003.gada 30.maijā Rīgas apgabaltiesā ir izskatīta /pers. A/ prasība pret /pers. H/, /pers. F/, /pers. D/ un AS "Hansabanka" par mantas izslēgšanu no aprakstes akta, īpašuma tiesību atjaunošanu, ķīlas līguma atcelšanu un hipotēkas ieraksta dzēšanu, pirkuma līgumu atzīšanu par spēkā neesošiem (lietas 29.-31.lapa). Tiesa nosprieda atzīt par spēkā neesošiem un atcelt 2002.gada 14.novembra un 2001.gada 15.novembra pirkuma līgumus, dzēšot zemesgrāmatas ierakstu par /pers. D/ īpašuma tiesībām; atcelt 2001.gada 10.decembra hipotēkas līgumu starp /pers. D/ un AS "Hansabanka", dzēšot zemesgrāmatas nodalījuma ierakstu par hipotēkas nostiprināšanu; atjaunot /pers. A/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/ pagastā, Rīgas rajonā.

Minētais spriedums tika pārsūdzēts un Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta 2005.gada 14.decembrī izskatīta /pers. A/ prasību apelācijas kārtībā. Augstākās tiesas Civillietu tiesas palāta nosprieda atzīt par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža 2001.gada 14.novembrī u n 2001.gada 15.novembrī starp /pers. H/ un /pers. D/ noslēgto pirkuma līgumu par nekustamā īpašuma /adrese A/, Garkalnes pagastā atsavināšanu, dzēšot īpašuma

tiesību nostiprinājumu uz /pers. D/ vārda Garkalnes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/; atzīt /pers. A/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/, Garkalnes pagastā (lietas 32.-42.lapa).

Ar Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 19.aprīļa spriedumu Augstākās tiesas Civillietu tiesas palātas 2005.gada 14.decembra spriedums ir atstāts negrozīts (lietas 43.-52.lapa).

[11] Prasītāja norāda, ka nekustamais īpašums ir attiesāts un /pers. D/ saistību izpildei piedziņa nav vēršama uz prasītājas īpašumā esošo nekustamo īpašumu. Savukārt, atbildētāji norāda, ka /pers.D/ nekustamo īpašumu /adrese C/ ieķīlāja savu saistību izpildes nodrošināšanai laikā, kad /pers.D/ bija šī īpašuma īpašnieks un banka ir tiesīga vērst piedziņu uz šo īpašumu.

Tiesa konstatē, ka šobrīd lietā ir strīds par atbildētājas AS "SEB banka" tiesībām vērst piedziņu uz /pers. A/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese C/.

Saskaņā ar 2005.gada 10.janvāra Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr.SI05009/1 /pers. D/ par labu AS "Latvijas Unibanka" ir ieķīlājis nekustamo īpašumu /adrese C/, lai nodrošinātu prasījumus, kas izriet no 2005.gada 10.janvāra Kredīta līgumu (lietas 85.lapa), kurš noslēgts starp /pers. D/ un AS "Latvijas Unibanka".

Civillikuma 1278.pantā ir noteikts, ka Ķīlas tiesība ir tāda tiesība uz svešu lietu (841. p.), uz kuras pamata šī lieta nodrošina kreditoram viņa prasījumu tādā kārtā, ka viņš var no tās dabūt šā prasījuma samaksu.

Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 1312.panta pirmās daļas 2.punktu ķīlas tiesība izbeidzas, arī vēl pastāvot ar to nodrošinātam prasījumam, kad iestājies tas atcēlums vai aprobežojums, ar kuru bijusi saistīta ieķīlātāja tiesība uz ieķīlāto lietu, bet ar to nevar traucēt rokas ķīlas ņēmēja tiesības, ja viņš saņēmis ķīlu nenosacīti un labticīgi.

[11.1] Atbildētāja /pers. D/ pārstāvis norādīja, ka /pers.D/ ir uzskatāms par labticīgu ieguvēju, kas esot atzīts Augstākās tiesas spriedumā.

Tiesa konstatē, ka 2005.gada 14.decembra spriedumā Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta norādīja, ka atbilstoši Civillikuma 1041. un 1044.panta noteikumiem ir pamats visu sekojošo darījumu atzīšanai par spēkā neesošiem. Šādi darījumi nevar palikt spēkā arī tad, kad ieguvējs pēc pēdējā pirkuma līguma ir labticīgs, tāpēc atbildētāja /pers. D/ pilnvarotā pārstāvja norāde uz viņa pārstāvamā labticīgumu nav pamatota (lietas 40.lapa).

Savukārt Augstākās tiesas Senāts 2006.gada 19.aprīļa spriedumā norādīja, ka Civillietu tiesu palātai bija pamats atzīt, ka ar šiem darījumiem /pers. A/ īpašuma tiesības tika prettiesiski aizskartas, tāpēc tiesība atprasīt īpašumu ir primāra, neatkarīgi no tā, vai /pers. D/ bijis labticīgs vai ļaunticīgs ieguvējs, un ka šādi darījumi nevar palikt spēkā arī tad, kad ieguvējs pēdējā pirkuma līgumā ir labticīgs (lietas 51.lapa).

Atzīstams, ka nav pierādījies atbildētāja apgalvojums, ka Augstākā tiesa spriedumā ir atzinusi /pers. D/ par labticīgu ieguvēju. Nevienā spriedumā šāds secinājums nav izdarīts. Gluži pretēji, 2005.gada 14.decembra spriedumā Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta norādīja, ka ir nepamatota atsauce uz /pers. D/ labticīgumu. Savukārt Augstākās tiesas Senāts 2006.gada 19.aprīļa spriedumā nav definējis vai /pers.D/ ir atzīstams par labticīgu, vai ļaunticīgu ieguvēju, tikai norādīja, ka 2005.gada 14.decembra spriedumā Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta ir izdarījusi pamatotus secinājumus.

Tiesa secina, ka nav gūti pierādījumi, ka atbildētājs /pers.D/ būtu atzīts par labticīgu strīdus nekustamā īpašuma ieguvēju. Vienlaikus tiesa norāda, ka, izskatot strīdu par Ķīlas (hipotēkas) līguma atzīšanu par spēkā neesošu, tiesai ir jāvērtē atbildētāja labticīgumu, noslēdzot Ķīlas (hipotēkas) līgumu 2005.gada 10.janvārī.

Tiesa konstatē, ka /pers.D/ ar AS "Latvijas Unibanka" noslēdza Ķīlas (hipotēkas) līgumu laika periodā, kad /pers.D/ bija iesaistīts aktīvā tiesvedībā strīdā par to pirkuma līgumu atzīšanu par spēkā neesošu, uz kuru pamata /pers.D/ ieguva īpašuma tiesības uz strīdus nekustamo īpašumu. 2005.gada 10.janvārī, kad tika noslēgts Ķīlas (hipotēkas) līgums ar AS "Latvijas Unibanka", jau bija pasludināts Rīgas apgabaltiesas 2003.gada 30.maija spriedums, saskaņā ar kuru pirkuma līgumi tika atzīti par spēkā neesošiem no to noslēgšanas brīža un īpašuma tiesības atjaunotas prasītājai. Turklāt 2001.gada 25.septembra Rīgas rajona tiesas lēmums, ar kuru tika strīdus nekustamā īpašuma tiesības nostiprinātas uz /pers. H/ vārda, ir atcelts un, izskatot pieteikumu atkārtoti, 2003.gada 13.maijā zvērināta tiesu izpildītāja pieteikums par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz piedzinēja vārda ir noraidīts.

Civillikuma 910.pantā ir noteikts, ka valdījums ir vai nu labticīgs, vai ļaunticīgs. Labticīgs valdītājs ir tas, kas pārliecināts, ka nevienam citam nav vairāk tiesību valdīt lietu, kā viņam, ļaunticīgs – tas, kas zina, ka viņam nav tiesības lietu valdīt vai ka kādam citam šajā ziņā ir lielākas tiesības nekā viņam.

Tiesa uzskata, ka izvērtējot līgumslēdzēju pušu labticīgumu vērā ir ņemams arī Civillikuma 1055.pants, kurā noteikts, ka par lietas atsavināšanu prāvas laikā katrs atbildētājs atbild tāpat kā ļaunticīgs valdītājs. Kaut arī šī norma runā tikai par īpašuma atsavināšanu, tiesas ieskatā tā būtu attiecināma arī uz nekustamā īpašuma ieķīlāšanu, jo ieķīlāšanas mērķis ir saistību neizpildes gadījumā nodrošināt kreditoram tiesības gūt apmierinājumu no ieķīlātās mantas. Savukārt apmierinājuma gūšana ir iespējama tikai pārdot īpašumu vai kreditoram paturot īpašumu, kas nepārprotami liecina, ka mainās nekustamā īpašnieks.

Līdz ar to tiesai nav šaubu, ka 2005.gada 10.janvarī Ķīlas (hipotēkas) līguma noslēgšanas brīdī atbildētājs /pers. D/ ir zinājis par aktīvo tiesvedību, zinājis par Rīgas apgabaltiesas 2003.gada 30.maija spriedumu, saskaņā ar kuru pirkuma līgumi tika atzīti par spēkā neesošiem no to noslēgšanas brīža un īpašuma tiesības atjaunotas prasītājai, zinājis, ka ir noraidīts tiesu izpildītāja pieteikums par nekustamā īpašuma tiesību nostiprināšanu uz /pers. H/ vārda, bet neskatoties uz to ir ieķīlājis nekustamo īpašumu savu saistību izpildes nodrošināšanai AS "Latvijas Unibanka". Līdz ar to tiesa uzskata, ka atbildētājs /pers.D/ ir atzīstams par ļaunticīgu valdītāju.

[11.2] Atbildētājs norāda, ka arī kreditors AS "SEB banka" ir zinājusi par tiesvedību.

Civillikuma 1278.pantā ir noteikts, ka Ķīlas tiesība ir tāda tiesība uz svešu lietu (841. p.), uz kuras pamata šī lieta nodrošina kreditoram viņa prasījumu tādā kārtā, ka viņš var no tās dabūt šā prasījuma samaksu.

Zemesgrāmatu likuma 1.pantā noteikts, ka zemesgrāmatās ieraksta nekustamus īpašumus un nostiprina ar tiem saistītās tiesības. Zemesgrāmatas ir visiem pieejamas un to ierakstiem ir publiska ticamība.

Tiesa konstatē, ka 2005.gada 25.janvārī ir nostiprināta hipotēka par labu AS "Latvijas Unibanka" Ls 91 364,52 apmērā, pamatojoties uz 2005.gada 10.janvāra Kredīta līguma Nr.SI05009 un 2005.gada 10.janvāra Ķīlas (hipotēkas) līguma Nr.SI05009/1. Lietā nav strīda, ka 2005.gada 10.janvārī, kad tika noslēgts Ķīlas (hipotēkas) līgums starp /pers. D/ un AS "Latvijas Unibanku", zemesgrāmatā nebija ierakstu, kas trešajai personai liktu šaubīties par /pers. D/ īpašuma tiesībām uz nekustamo īpašumu. Tomēr tiesa ņem vērā, ka /pers.D/, noslēdzot 2005.gada 10.janvārī Kredīta līgumu ar AS "Latvijas Unibanku" izmantošanas mērķi ir norādījis pārkreditācija no Hansabanka (lietas 78.lapa). Lietā nav strīda, ka sākotnēji atbildētāja /pers. D/ saistības bija nodibinātas ar AS "Hasabanka". Garkalnes pagasta Zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/IV.daļas 1., 2.iedaļas 2.1.ierakstā 2001.gada 22.decembrī ir nostiprināta hipotēka par labu Hansabanka Ls 34 705,00 apmērā, pamatojoties uz 2001.gada 10.decembra aizdevuma līgumu un 2001.gada 10.decembra hipotēkas līgumu (lietas 25.lapa). Hipotēka par labu AS "Hansabanka" ir dzēsta 2005.gada 4.februārī.

Lietā nav strīda 2005.gada 10.janvārī ir notikusi /pers. D/ kredīta saistību pārkreditācija no AS "Hansabanka un AS "Latvijas Unibanka". Tiesa ņem vērā, ka pārkreditācija notika laikā, kad bija aktīva tiesvedība, kurā prasītāja apstrīdēja pirkuma līgumus, ar kuriem /pers.D/ ieguva īpašuma tiesības uz strīdus nekustamo īpašumu, un līdz ar to arī /pers. D/ īpašuma tiesības. Minētājā procesā, kā atbildētāja piedalījās arī AS "Hansabanka", no kuras AS "Latvijas Unibanka" pārņēma /pers. D/ saistības. Līdz ar to atzīstams, ka AS "Hansabanka" zināja par tiesvedības procesu. Tiesai nav pamata uzskatam, ka AS "SEB banka", pārņemot /pers. D/ saistības, nav noskaidrojusi no AS "Hansabanka" visu nepieciešamo informāciju par izsniegto kredītu un ķīlas

priekšmetu. /pers. D/ pārstāvis norādīja, ka bija noslēgts trīspusējs līgums ar abām bankām. AS "SEB banka" minēto apgalvojumu neapstrīdēja. AS "SEB bankas" pārstāvja norādi, ka bankas rīcībā nebija informācijas par prāvu, tiesa uzskata par nepamatotu, jo, pārņemot /pers. D/ saistības no citas kredītiestādes, kreditora pienākums bija pārliecināties par iespējamiem riskiem, tostarp noskaidrot par aktīvām tiesvedībām.

Tāpat tiesa ņem vērā, ka atzīstot 2001.gada 14.novembra un 2001.gada 15.novembra Pirkuma līgumus par spēkā neesošiem un atzīstot īpašuma tiesības prasītājai uz nekustamo īpašumu, Augstākās tiesas Senāts 2006.gada 19.aprīļa spriedumā norādīja, ka ar šiem darījumiem /pers. A/ īpašuma tiesības tika prettiesiski aizskartas, tāpēc tiesība atprasīt īpašumu ir primāra, neatkarīgi no tā, vai /pers. D/ bijis labticīgs vai ļaunticīgs ieguvējs, un ka šādi darījumi nevar palikt spēkā arī tad, kad ieguvējs pēdējā pirkuma līgumā ir labticīgs.

[12] Izvērtējot iepriekš minēto tiesa uzskata, ka ir konstatēti apstākļi, kas liecina, ka Ķīlas (hipotēkas) līgums ir noslēgts tiesvedības laikā, tātad atbildētāju rīcība ir atzīstama par ļaunprātīgu, un līgums ir atzīstams par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža.

Tiesas ieskatā Ķīlas (hipotēkas) līgums zaudētu spēku arī tādā gadījumā, ja AS "SEB banka" ir maldījusies par ķīlas priekšmeta īpašībām, tas ir, uzskatījusi, ka par ķīlas priekšmeta īpašnieka tiesības nav apstrīdētas un nenotiek tiesvedība.

Atbilstoši Civillikuma 1445.pantā noteiktajam svarīga maldība iznīcina visu darījuma spēku, jo jāpieņem, ka tas, kas tā maldījies, nav nemaz devis darījumam savu piekrišanu un darījums tā tad nemaz nav noticis. Savukārt Civillikuma 1451.pantā noteikts, ka maldība ir svarīga, kad līguma priekšmetā pieņemta tāda īpašība, kuras dēļ šis priekšmets būtu pieskaitāms nevis tai lietu šķirai, pie kuras tas patiesi pieder, bet citai.

Tiesa uzskata, ka ķīlas priekšmeta īpašnieka tiesību apstrīdēšana ir būtiska ķīlas priekšmeta īpašība, jo kā norādīja atbildētāja /pers. D/ pārstāvis - diez vai banka būtu parakstījusi līgumu ja zinātu par tiesvedību.

No minētām tiesību normām izriet, ka pat tādā gadījumā, ja AS "SEB Banka" nezinātu par tiesvedību starp prasītāju un /pers. D/ un AS "Hansabanka", Ķīlas (hipotēkas) līgumam nebūtu pamata palikt spēkā.

[13] Civilprocesa likuma 42.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 12.jūnija lēmumu prasītāja /pers. A/ ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas par prasības pieteikuma iesniegšanu un prasības nodrošināšanu.

Tā kā tiesa ir atzinusi, ka prasība ir apmierināma un prasības nodrošinājums ir piemērots, tad no atbildētājiem valsts ienākumos ir piedzenama nesamaksātā valsts nodeva.

Valsts nodeva ir aprēķināma, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļās pirmajā punktā un 35.panta pirmās daļas 11.punktā noteikto apmēru. Prasītāja ir lūgusi atzīt par spēkā neesošu ķīlas līgumu un dzēst hipotēkas atzīmi zemesgrāmatā, ko tiesa ir apmierinājusi. Hipotēka Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatas nodaļas Garkalnes novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/ir nostiprināta Ls 91 364,52 apmērā, kas ir 130 000 *euro*. Par šo prasījumu valsts nodeva ir maksājama 2826,99 *euro* (130000–28 457=101543x1,6%=1624,69+1202,28=2826,99). Savukārt par pieteikumu par prasības nodrošinājumu bija maksājama valsts nodeva atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 7.punktā noteiktajam 650 *euro* apmērā (0,5% no 130 000). No atbildētājiem par labu valstij ir piedzenami tiesas izdevumi 3476,99 *euro* apmērā (2826,99+650), no /pers. D/ piedzenot 1738,50 *euro*, bet no AS "SEB banka" - 1738,49 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētājiem valsts labā piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 47,24 *euro* apmērā (lietas 2.lapa), no katra atbildētāja piedzenot 23,62 *euro*.

[14] Civilprocesa likuma 204.[1] pants noteikt, ka, taisot spriedumu par naudas summu un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34., 35., 39., 42., 93., 96., 97., 192., 193., 194., 204.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt.

Atzīt 2005.gada 10.janvārī starp AS "Latvijas Unibanka", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ un /pers. D/, personas kods /personas kods/, noslēgto Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr.SI05009/1 par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža.

Dzēst Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļas Garkalnes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/II.daļas 2.iedaļas aizlieguma atzīmes ierakstu Nr.6.1, ar kuru nekustamajam īpašumam /adrese/, noteikts aizliegums bez akciju sabiedrības "Latvijas Unibanka" rakstiskas piekrišanas nekustamu īpašumu atsavināt, dāvināt, mainīt, sadalīt un apgrūtināt ar lietu tiesībām, tai skaitā ieķīlāt, izīrēt, iznomāt, nodot patapinājumā un tml.

Dzēst Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļas Garkalnes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/IV.daļas 1., 2.iedaļas ierakstu Nr. 3.1., ar kuru nostiprināta hipotēka par labu akciju sabiedrībai Latvijas Unibanka Ls 91 364,52 apmērā.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, **par labu valstij** valsts nodevu 1738,50 *euro* apmērā.

Piedzīt no AS "SEB banka", reģistrācijas Nr.40003151743, **par labu valstij** valsts nodevu 1738,49 *euro* apmērā.

Samaksu veikt saņēmējam: Valsts kase, reģistrācijas nr.90000050138, konta Nr. LV55TREL1060190911200, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: dati lietas identificēšanai (vārds, uzvārds vai sabiedrības nosaukums, reģistrācijas numurs un civillietas numurs).

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, **par labu valstij** ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 23,62 *euro* apmērā.

Piedzīt no AS "SEB banka", reģistrācijas Nr.40003151743, **par labu valstij** ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 23,62 *euro* apmērā.

Samaksu veikt saņēmējam: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (vārds, uzvārds vai sabiedrības nosaukums, reģistrācijas numurs un civillietas numurs).

Sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu – valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu noteikt termiņu- 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Labprātīgi izpildot spriedumu par valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts labā, norādītajā termiņā kvītis par samaksu iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas.

Pilns spriedums sagatavots 2016.gada 16.maijā.

Tiesnese E.Stivriņa